

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและพฤติกรรมต่อต้านสังคมกับการเสพยาบ้าของวัยรุ่นในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านมูทิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี โดยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านมูทิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี จำนวน 1,155 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านมูทิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (sample random sampling) จากประชากร

โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณ ปรากฏว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน โดยใช้สูตรของ Yamane (1973)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e = ความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างมากที่สุดที่ยอมรับได้

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง = 297 คน

ตาราง 1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
บ้านกรูณา	648	167
บ้านมุกิตา	210	54
บ้านอุเบกขา	175	45
บ้านปราณี	122	31
รวม	1,155	297

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ คือ

1. ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 การศึกษาสูงสุด
 - 1.4 อาชีพ
 - 1.5 สถานภาพสมรส
 - 1.6 รายได้ของครอบครัว
2. พฤติกรรมต่อต้านสังคม
3. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู
 - 3.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน
 - 3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์
 - 3.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม
 - 3.4 การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย
 - 3.5 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งพาตนเอง

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม คือ การเสพยาบ้าของวัยรุ่นในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน
บ้านกรุณา บ้านมุกิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปรานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคล

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของวัยรุ่น เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้ของครอบครัว

แบบสอบถามพฤติกรรมต่อต้านสังคม

ผู้วิจัยได้ปรับจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย ชัยยุทธ ศรีเรียงหล้า (2549) เพื่อให้สอดคล้องกับประชากรที่วิจัยในครั้งนี้ คือ การสำรวจพฤติกรรมต่อต้านสังคมของวัยรุ่น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่า จริงที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่า จริง
- 3 หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่า ค่อนข้างจริง
- 2 หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่า ไม่จริง
- 1 หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่า ไม่จริงที่สุด

ข้อคำถามในแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 40 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวก 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 5, 15 และ 19 และคำถามเชิงลบ จำนวน 35 ข้อ ได้แก่ 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 และ 40 โดยพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

คำถามเชิงบวก

จริงที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน
จริง	เท่ากับ	2	คะแนน
ค่อนข้างจริง	เท่ากับ	3	คะแนน
ไม่จริง	เท่ากับ	4	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน

คำถามเชิงลบ

จริงที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
จริง	เท่ากับ	4	คะแนน
ค่อนข้างจริง	เท่ากับ	3	คะแนน
ไม่จริง	เท่ากับ	2	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

ตัวอย่าง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
0. ฉันเต็มใจแบ่งปันสิ่งของให้คนอื่น					
00. ฉันมักทำตามที่คนอื่นบอก					

การแปลผล

เกณฑ์การพิจารณาระดับพฤติกรรมต่อต้านสังคม จะทำโดยการนำคะแนนมาแบ่งช่วง
ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ระดับพฤติกรรมต่อต้านสังคมของเด็กและเยาวชน กำหนดข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ
ได้ค่าคะแนนสูงสุด 151 คะแนน และค่าคะแนนต่ำสุด 65 คะแนน แบ่งช่วงคะแนน ดังนี้

$$\frac{151 - 65}{3} = 29.33$$

63-92	มีระดับพฤติกรรมต่อต้านสังคม	ต่ำ
93-121	มีระดับพฤติกรรมต่อต้านสังคม	ปานกลาง
122-151	มีระดับพฤติกรรมต่อต้านสังคม	สูง

การวิเคราะห์คะแนนโดยนำไปหาค่าเฉลี่ย โดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 3 ระดับเท่า ๆ กัน ใช้เกณฑ์ในการแบ่งคะแนนเฉลี่ยจากสูตร

$$\begin{aligned} \text{พิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

จากสูตรดังกล่าว สามารถแปลผลคะแนนและจัดกลุ่มคะแนนได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมในระดับต่ำ
 ค่าเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมต่อต้านสังคมในระดับสูง

การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามพฤติกรรมต่อต้านสังคม สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไข แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence--IOC) โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ .932 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนี้โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (1970) (Cronbach's coefficients) กับวัยรุ่นที่เสพยาบ้าในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน บ้านกรุณา บ้านมุกดา บ้านอุเบกขา และบ้านปรานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น .873

แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 5 แบบ

แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 5 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งพาตนเอง โดยผู้วิจัยได้ปรับจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่น ๆ (2528) จำนวนอย่างละ 10 ข้อ รวม 50 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) ชนิด 5 คำตอบ ในแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย และ 10 คำตอบในแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งพาตนเอง ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ข้อ 1-10 โดยข้อที่เป็นข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 10 ข้อที่เป็นข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 9

การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ข้อ 11-20 โดยข้อที่เป็นข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 11, 15, 16 และ 20 ข้อที่เป็นข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 12, 13, 14, 17, 18 และ 19

การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม ข้อ 21-30 โดยข้อที่เป็นข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 21, 23, 25, 27, 28 และ 29 ข้อที่เป็นข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 22, 24, 26 และ 30

การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย ข้อ 31-40 โดยข้อที่เป็นข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อ 32, 33, 34, 36, 37, 39 และ 40 ข้อที่เป็นข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อ 31, 35 และ 38

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย
0.	พ่อแม่แสดงให้ฉันรู้ว่าท่านรักฉันมาก					

เกณฑ์การให้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ คือ

1. ข้อความทางบวก

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
ค่อนข้างจริง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความทางลบ

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
ค่อนข้างจริง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	4	คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลผล

การวิเคราะห์คะแนนโดยนำไปหาค่าเฉลี่ย โดยแบ่งระดับเป็น 2 ระดับเท่า ๆ กัน
ใช้เกณฑ์ในการแบ่งคะแนนเฉลี่ยจากสูตร

$$\text{พิสัย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{2}$$

$$= 2$$

จากสูตรดังกล่าว สามารถแปลผลคะแนนและจัดกลุ่มคะแนนได้เป็น 2 ระดับ ดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 1.00-3.00 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้นต่ำ
 ค่าเฉลี่ย 3.01-5.00 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้นสูง
 การอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้พึ่งตนเอง ข้อ 41-50

ตัวอย่าง แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบพึ่งพาตนเอง

00. พ่อแม่ฝึกให้ฉันอาบน้ำเองเมื่อฉันอายุ (ขวบ)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ไม่ได้ฝึก

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตอบ 1 ขวบ ให้ 10 คะแนน

ตอบ 2 ขวบ ให้ 9 คะแนน

ตอบ 3 ขวบ ให้ 8 คะแนน

ตอบ 4 ขวบ ให้ 7 คะแนน

ตอบ 5 ขวบ ให้ 6 คะแนน

ตอบ 6 ขวบ ให้ 5 คะแนน

ตอบ 7 ขวบ ให้ 4 คะแนน

ตอบ 8 ขวบ ให้ 3 คะแนน

ตอบ 9 ขวบ ให้ 2 คะแนน

ตอบ 10 ขวบ ให้ 1 คะแนน

ตอบ ไม่ได้ฝึก ให้ 0 คะแนน

การแปลผล

การวิเคราะห์คะแนนโดยนำไปหาค่าเฉลี่ย โดยแบ่งระดับเป็น 2 ระดับเท่า ๆ กัน

ใช้เกณฑ์ในการแบ่งคะแนนเฉลี่ยจากสูตร

$$\begin{aligned} \text{พิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{10 - 0}{2} \\ &= 5 \end{aligned}$$

จากสูตรดังกล่าว สามารถแปลผลคะแนนและจัดกลุ่มคะแนนได้เป็น 2 ระดับ ดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 0.00-5.00 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งพาตนเองต่ำ
 ค่าเฉลี่ย 5.01-10.00 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งพาตนเองสูง
 วิธีการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 5 แบบ สำหรับการศึกษา
 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไข แล้วนำผลการประเมิน
 ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence--IOC) โดยมีค่า ดังนี้
 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ .932 การอบรม
 เลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ .898 การอบรม
 เลี้ยงดูแบบควบคุม ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ .898 การอบรมเลี้ยงดูแบบหลงโทษ
 ทางจิตมากกว่าทางกาย ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ .864 และการอบรมเลี้ยงดู
 แบบให้พึ่งพาตนเอง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ .932 และได้หาค่าความ-
 เชื่อมั่นของแบบวัดนี้โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (1970) (Cronbach's
 coefficients) กับวัยรุ่นที่เสพยาบ้าในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านมุทิตา
 บ้านอุเบกขา และบ้านปรานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของ
 การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 5 แบบรวม .882 โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ได้ค่าความเชื่อมั่น
 .850 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ได้ค่าความเชื่อมั่น .725 การอบรม
 เลี้ยงดูแบบควบคุม ได้ค่าความเชื่อมั่น .829 การอบรมเลี้ยงดูแบบหลงโทษทางจิตมากกว่า
 ทางกาย ได้ค่าความเชื่อมั่น .682 และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งพาตนเอง ได้ค่าความเชื่อมั่น
 .905

แบบสอบถามเกี่ยวกับการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน

ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากเอกสารวิชาการและงานวิจัยของ นิमित บุรพาสถิต (2546), ผกามาศ สุธิตาวินิช (2547), เมธาพงษ์ บุญศรี (2544) และวัชรพงศ์ หาความสุข (2550) เป็นแบบตรวจรายการ (check list) จำนวน 5 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จากตำรา วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ปรับเนื้อหาของแบบสอบถามให้มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3. นำแบบสอบถามให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ นายแพทย์สมยศ เงินบำรุง นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน) กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลเจ้าพระยา-ยมราช นายแพทย์ธีรินทร์ รัตนพิชญชัย จิตแพทย์ และคุณวราภรณ์ ประทีปธีรานันต์ กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลเจ้าพระยาฯ ตรวจสอบและแก้ไขเพื่อให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (1970) (Cronbach's coefficients) กับวัยรุ่นที่เสพยาบ้า ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านมุกิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปรานีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา บ้านมุกิตา บ้านอุเบกขา และบ้านปราณี โดยนัดหมายระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 เวลา 9.00-16.00 น. ในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลตามวันและเวลาที่นัดหมาย พร้อมกับอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างได้เข้าใจวัตถุประสงค์ และวิธีการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ 263 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.55 นำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ของแบบสอบถามที่กำหนดไว้ เพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาสูงสุด อาชีพ สถานภาพสมรส และรายได้ครอบครัว โดยนำมาแจกแจงความถี่และคำนวณ โดยใช้ค่าร้อยละ พหุคูณกรรมต่อต้านสังคม และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูนำมาแจกแจงความถี่ และคำนวณ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล พหุคูณกรรมต่อต้านสังคม และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับการเสพยาบ้าของวัยรุ่น ใช้ chi-square